

Література

1. Минникес И. А. Индивидуальные правовые акты (к проблеме индивидуального правового регулирования) // Известия Иркутской государственной экономической академии. — 2006. — № 5. — С. 59-62.
2. Общетеоретическая юриспруденция: учебный курс / под ред. Ю. Н. Оборотова. — О. : Фенікс, 2011. — 436 с.
3. Скакун О. Ф. Теория государства и права (энциклопедический курс): Учебник. — Харьков : Эспада, 2005. — 840 с.

Дрей І.Ю.,

*студентка 4 курсу Інституту прокуратури та слідства,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ТА ЯКОСТІ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Сучасний стан світового ринку агропродовольчої продукції проявляється у формі зростаючої кон'юнктури, що є сприятливим для нарощування обсягів виробництва продуктів харчування в Україні та їх експорту. Одним із важливих елементів продовольчої безпеки країни є ринок молока і молочної продукції, який являє собою систему товарно-грошових відносин між економічно відособленими виробниками продовольчої сировини, переробниками і споживачами[1].

Окремі питання стану формування й розвитку ринку молока і молокопродуктів знайшли своє втілення у наукових працях В. М. Бондаренка, Золотих І.Б., Канцевича С.І., Ю. Михайлова, Я. О. Тивончука, Н. В. Сулими та інших вчених. Водночас подальшого дослідження вимагають питання тенденцій розвитку молокопродуктового підкомплексу в умовах інтеграції України до Європейського Союзу.

Світовий ринок створює перспективи для розвитку молочної галузі України. Єдине, що потрібне для цього — конкурентоспроможність. Фахівці відзначають, що підвищити конкурентоспроможність вітчизняного молока та молочних продуктів можна комплексним підходом, у першу чергу, виробляючи і постачаючи високоякісну сировину для переробки. Для цього треба оптимізувати системи контролю безпеки продукції.

Зараз стрімке скорочення поголів'я корів спричинило негативний вплив на зменшення обсягів виробництва молока, основними причинами чого є незадовільний стан державного регулювання розвитку агропромислового комплексу в умовах реформування сільськогосподарських підприємств, відсутність належних умов кредитування виробників продукції тваринництва [2].

Низька молочна продуктивність корів зумовлена передусім значним рівнем їх яловості, недоліками в організації виробництва та селекційно-племінній роботі, недостатнім рівнем годівлі, в результаті чого корми використовуються головним чином на підтримку життєдіяльності поголів'я, а не на формування молока.

Цей процес обумовлений такими причинами, а саме: 1) низька економічна ефективність галузі, пов'язана з використанням у молочному виробництві застарілих екстенсивних технологій утримання, годівлі, доїння та відтворення; 2) відсутність високого рівня спеціалізації галузі на рівні господарюючих суб'єктів; 3) відсутність якісного наукового супроводу у справі вдосконалення виробничих процесів; 4) низький рівень підготовки фахівців з боку профільних навчальних закладів; 5) відсутність послідовної державної підтримки регуляторної політики, спрямованої на стимулювання розвитку галузі. Також значною мірою на цей процес впливають низькі закупівельні ціни з боку переробних підприємств, відсутність стабільної кормової бази у господарствах населення.

Цей фактор обумовлений тим, що близько 60 % молока надходить на переробку від господарств населення, яке:

- застосовує ручне доїння, що порушує санітарно-гігієнічні норми;

- не використовує режим охолодження;

- використовує фальсифікацію молока, що дуже складно контролювати в зв'язку з надходженням на заготівельні пункти великої кількості дрібних партій. І, як наслідок, на переробку надходить низькоякісна або несортова сировина.

Є й інший бік проблеми «незадовільної якості вітчизняних молочних продуктів» пов'язаний із широким розповсюдженням в Україні практики порушень стандартів та фальсифікацією продукції. Особливо це актуально для вітчизняного ринку молочних продуктів. Так, на думку спеціалістів, жоден харчовий продукт не підробляють так часто, як молоко [3]. Неприйнятною є практика реалізації в Україні генетично модифікованих продуктів, в т.ч. і молочних, без зазначення відповідної інформації на їх упаковці.

З 1 січня 2015 в Україні заборонять продавати домашні молочні продукти, реалізувати необроблене молоко, сир домашнього виробництва, бо Україна зобов'язалася наблизити норми показників безпеки вітчизняної продукції до загальноприйнятих.

У перспективі Україна може очікувати на збільшення експорту молока й молокопродуктів за умови поліпшення їхньої якості та виконання санітарних вимог країн-імпортерів. За ціною українські молокопродукти більш конкурентоспроможні ніж іноземні, також молочна сировина в Україні дешевша порівняно з іншими європейськими країнами.

Наміри України інтегруватись у ЄС потребують чіткого дотримання законів ринкової економіки в агропромисловому виробництві і, зокрема, в системі реалізації молока та молочної продукції за рахунок адаптації товаровиробників до міжнародних вимог та вимог ЄС щодо її якості (масова частка жиру, води, молочного білка; індекс розчинності; дозволений вміст сторонніх домішок; вимоги до маркування тощо).

Для відповідності вимогам європейського законодавства низку заходів мають здійснити державні органи та виробники молока і молочної сировини. Так, до Закону України «Про молоко та молочні продукти» від 24 червня 2004 року було б доцільно внести деякі зміни та доповнення, а саме: ч. 1 ст. 4 доповнити словами — *«вимоги до показників безпечності та якості молока, молочної сировини і молочних продуктів встановлені нормативно-правовими актами України та міжнародними нормативними актами»*; ст. 5 доповнити частиною — *«за недійсну інформацію про маркування суб'єкти господарювання притягаються до кримінальної відповідальності»*; ст. 6 доповнити частиною — *«у виробництві традиційних молочних продуктів забороняється використання генетично модифікованих організмів»*; п. 1 та п. 2 ч. 1 ст. 10 викласти в такій редакції — *«додержання умов виробництва, зберігання та реалізації молока, молочної сировини і молочних продуктів відповідні до міжнародних нормативно-правових актів; створення та діяльності лабораторій, обладнаних сучасними приладами і відповідними реактивами для визначення показників безпечності та якості молока, молочної сировини та молочних продуктів за європейськими стандартами»*; ст. 13 доповнити частинами — *«суб'єкти господарювання зобов'язані: підвищувати показники обсягів молока татунку «екстра» та якості молока сирого, а також забезпечувати професійне навчання персоналу, задіяного у ви-*

робництві молочної сировини, молока і молокопродуктів»; ч. 2 ст. 21 викласти в такій редакції — «у разі порушення вимог показників щодо безпечності та якості продукції суб'єктів господарювання притягаються до кримінальної відповідальності»; та ст. 22 доповнити частиною — «міжнародне співробітництво здійснюється шляхом забезпечення посадових осіб, залучених до контролю підприємств, що працюють на експорт, належними знаннями щодо вимог ЄС з імпорту молочних продуктів з третіх країн».

Готовність чи неготовність виробників молочної продукції та державних органів до здійснення кроків у напрямку імплементації європейських вимог впливатиме на можливість вітчизняних виробників вийти на європейський ринок. Міжнародні ринки молочної продукції відкривають значні можливості для нарощування виробництва, збільшення доходів, отримання додаткових конкурентних переваг за рахунок ефекту масштабу та збільшення іноземного інвестування [4].

Література

1. Іванова Л. С. Стан та розвиток ринку молока і молокопродуктів після вступу України до СОТ [Електронний ресурс] — Режим доступу - <http://www.economy.nauka.com.ua/?operation=1&iid=137>.
2. Власенко І.Г. Стан світового ринку молока і молочної продукції та особливості його формування в Україні // Інноваційна економіка. — 2013. — № 1. — С. 40.
3. Кошій О. В. Державне регулювання якісних характеристик пропозиції молокопродуктів в Україні [Електронний ресурс] — Режим доступу - http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ekpr/2009_30/Statti/8.pdf.
4. Т. М. Пшенична Гармонізація управління якості і безпеки молочної продукції до світових вимог // Вісник Дніпропетровського університету — 2012. — № 6. — С.17.

Іванова Т. Ю.,

*студентка 4 курсу факультету цивільної
та господарської юстиції*

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ КОНЦЕСІЙ НА АВТОМОБІЛЬНІ ДОРОГИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі економічних перетворень підвищується актуальність розвитку концесійної діяльності в Україні та зростає необхідність збільшення обсягу інвестиції для фінансування кон-